

Redacció i Administració:
CALABRIA, 104, 2^{on}

Dels treballs publicats, en seran responsables els
 :: seus autors ::

10 céntims

EL XÀFEC

Periòdic independent

Sortira cada mes

ANUNCIS A PREUS
 : CONVENTIONALS :

No 's retornen els originals, en cara que no 's
 :: publicuin ::

10 céntims

De política

Estava en la consciència de molts, per no dir casi de tothom, que l'actuació dels nous regidors D. Salvador Llimargas, D. Josep Montal i D. Esteve Aspa havia de ser d'acord amb els desitjos dels representants de Can Petita i per consegüent del seu capdavanter el Noi del Cement.

Havien de seguir la mateixa trajectoria que han seguit sempre tots aquells que no han tingut prou fermesa d'esperit per despreciar els que segueixen una política desenfrenada i personalista, o bé aquells que, per damunt del interès públic exerceixen una política professional i utilitaria que per res s'adiu a les funcions que'ls hi són propies i que demostren en aquests cassos la manca de patriotisme que no'ls deixa veure quins són els designis d'un poble que neguitós espera nous aires de renovació que'l tregui d'aquest "caos" de la política que l'ofega.

Cap rao abona aquesta decisió seva posant-se al costat dels que segueixen temerariament la política de Can Petita, només que per raons inexplicables i per allò d'acostar-se al foc que més escalfa i que més profits pot reportar-los-hi.

Ja sap tothom, que nosaltres, no podem dispensar favors ni proteccionismes polítics en que poguer recompensar el patriotisme (??) dels homes, ja que no'ns guia altre desig que'l de fer una obra idealista d'acord amb els interessos del poble, i d'afirmació, saturat d'uns sentiments de proguessió i de llibertat.

Aquest esperit progressiu que anima i honra als nostres regidors sadollat d'un ambient de lliberació que fa revivre en el cor d'un poble el foc ardent de la seva fe, és la única garantia que'ns queda per veure traduïdes en realitats lo que altres prediquen circumstancialment per obtenir un efecte moral de moment, però que ningú creu, encara que baix la amenssa vingui obligat a consentir-hi.

No podiem creure mai que aquets homes seguissin les ensenyances de l'escola d'aquell home funest, i se gressin d'esquena al poble desoïnt aquell clamoreix que's signe de les ansies de redempció que sent per la seva justa causa. Això ens demostra evidentment que no són bons patriotes, i que no estan, ni molt menys imposats de l'obra que'ls calia seguir per respondre de fet a un estat d'ànim d'opinió que espera i somnia amb l'adveniment de nous elements que, deslligats de tot perjudici i sols posseïts d'un fort esperit renovador, poguessin convertir en fets lo que fins ara no han pogut fer amb una política retardatària els elements de Can Petita.

No podem estranyar-nos d'això, si tenim en compte que aquets homes transigiren en que'ls seus noms fossin objecte d'una baixa maiobra política anant inconscientment en candidatura per fer cam a la contraria, representada per homes que són la més preciosa expressió del Partit Popular. Nosaltres podem estranyar-lo, quan aquests s'han contradit faltant a les promeses que van fer.

raula. Nosaltres podem assegurar, sense que pugim rectificar-nos, que una vegada elegits, ens digueren que de cap manera volien ser dels uns ni dels altres, que's mantindrien sempre neutrals i que's posarien al costat d'aquells que de veritat defensessin una causa justa en benefici dels interessos del poble.

Ben aviat poguerem veure que no foren més que paraules les seves promeses, i que al parlar aixís, ens convencerem que obeïa al desig d'obtenir la benevolensa d'EL XÀFEC, doncs en la primera sessió deixaren veure clarament que eren ja presoners de Can Petita, a tal extrem, que portaven les candidatures cosides per no equivocar-se al votar els càrregos que'ls imposaren i fins diferents de tamany per conèixer quin seria el que'ls faria la traïció que's preconitzava públicament.

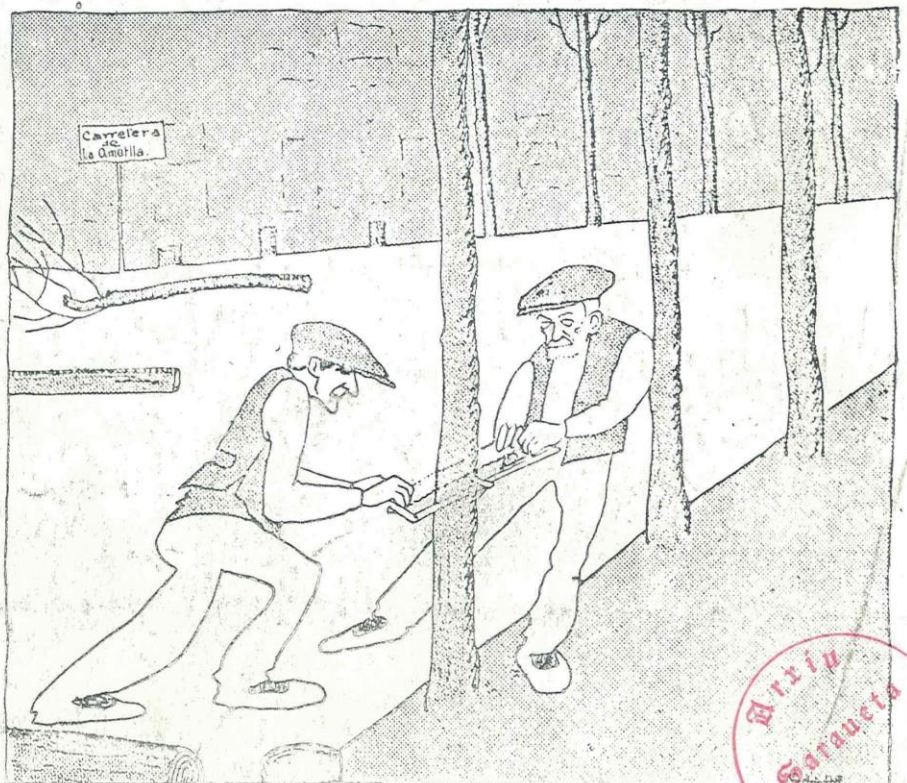
Al arribar an aquest cas d'inconsciència l'home ja claudica de la seva autoritat personal i política. Queda solsament com a instrument auxiliar que's mou a voluntat dels altres o balla al so que li toquen com vulgarment se diu.

Com que no'ns mou el desig de fer sistemàticament la contra als nostres adversaris

sem're que no ho justifiqui una causa ben fundada, i si sols l'interès de posar les coses en el seu verdader lloc, i fer remarcar el patriotisme d'aquests senyors, direm que donarem fe dels seus bons propòsits votant amb la major disciplina *celebrar les sessions en dimars*, perquè el públic no pugui assistir-hi i el senyor Fortuny hagi de fer un viatge exprés des de Barcelona. Això d'anar contra del poble i d'un company regidor ells ho tenen segons se ven per un acte de justícia encara que sigui en perjudici d'ells mateixos.

Els que han vingut fent gala d'un patriotisme desmesurat, i d'un gran amor al poble, com el que més, han sigut també els primers en quebrantar aquest deure moral i de justícia que n'és acreedora l'opinió, votant en perjudici de la mateixa la TALLA DELS ARBRES DE LA CARRETERA DE L'AMETLLA. Amb aquest fet, que's d'una gran transcendència, ens han demostrat els bons propòsits que'ls animen, arribant a la gosadia de sotmetre els interessos del poble a les conveniencies particulars de l'alcalde i del Jardiner, que gracies a l'enteresa de nostres regidors no ha passat endavant aquest atropell i

SERRADORS MUNICIPALS

Lo Quim.—Reputa, no dubis, que la victòria serà nostra.

Lo Pepet.—Un sentia, Quim, que el XÀFEC ens posarà altre cop la llufa.

podrem, encara, en la pròxima florida contemplar ben alts i formosos els arbres que haurien desaparegut per ser també, segons ells, un acte de justícia.

Ells que'ns digueren que El XÀFEC era la causa de nostres discordies i el perill d'allunyar a la colònia de nostre poble, ara es convenceran que serveix precisament per posar a cobert lo que casí podríem dir-ne el seu patrimoni, perquè és ella qui en disfruta més dels seus beneficis.

Es inverosímil el fet de que'ls nostres representants, tan combatuts perquè són la síntesis de la pertorbació i dels desarrapats, hagin sigut els qui han donat mostres de més estima al poble deixant a salvo els interessos dels adversaris posats en mans de la gent de bé i de l'ordre.

Nosaltres sentim el goig de que'ls nostres regidors hagin pogut demostrar a l'opinió que quan se tracta de defensar el seu patrimoni, abandonat en les mans pecadores de la majoria, se saben despullar, com nosaltres, de tote mena de prejudicis i per un instant, d'oblidar les ofenses que han rebut dels seus enemics per deturar una punyalada traperera d'aquets patriotes que no saben lo que's pesquen ni lo que lo volen.

Municipals

JANER

Sessió del dia 11.—Amb assistència de tots els regidors i gran nombre de públic, s'obrí aquesta a les 7.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior, tan sols pels regidors de la majoria, la Presidència donà compte imaginariament, ja que no pogué mostrar cap instància a pregs del senyor Fortuny en aquets sentit, que s'acordés demanar a la Diputació (lo qual sembla estar ben disposada accedir-hi), la supressió dels arbres de la carretera de L'Atmetlla, des del seu comens, fins a Cal Arqué, o fins al pont de la riera, perquè les arrels arrenquen el paviment del seu "garaig". Lo mateix defensà el senyor Fonollosa, únic veí que té parets de fatxada a la carretera, doncs les dels demés veïns són parets de tanca i cap mal els hi pot fer. Aquest senyor, alegà també els mateixos motius que la Presidència, diguent que les arrels li esquerden una paret i el vent, a la caiguda de la fulla, li embussa les taulades.

Els senyors Sallés i Fortuny combateren aquesta decapitació que s'intentà per part d'aquells dos senyors, i no per les queixes de cap més veí. Sobretot aquest últim defensà son criteri amb arguments convincents, demostrant que res justifica aquest atentat que's proposa al arbrat, a la estètica i al bon gust, tan més quan hi ha la llei que ordena als Ajuntaments el "foment" de l'arbrat, ademés de la creació de "La festa de l'arbre" i de "La societat protectora d'animals i plantes" que funcionen totes regulades baix els auspicis i lleis de l'Estat.

¿Com justificar—els digué—lo fet per l'anterior Ajuntament responen a les causes que acabava d'exposar plantant centes de moreres en els nostres carrers?

Tots els veïns protestarant com nosaltres—digué—d'aquest atropell en la via pública, que's la nota més característica i alegre de les grans ciutats i també de nostre poble, aon se fa ademés suportable sots la seva sombra els rigors del sol, i agradable el seu esclat en els temps primaverals.

Digué: ¿Qué sería de nostre passeig sense arbres?

¿I els veïns del mateix, no podrant demanar lo que demanen aquets dos senyors sentant el mateix principi de veure's perjudicats com diuen aquells o sigui tallar els arbres?

El senyor Fortuny digué que's procurés una esporga adequada amb mires a remeiar lo de les fulles i que's tallin les arrels que perjudiquen, però mai els arbres.

Digué ademés el senyor Fortuny que li estranyava aquest interès per tallar dits arbres i en canvi, els veïns del carrer dels Banys fa dos anys que esperen el trasllat d'un fanal o la desaparició del arbre que ofega la seva llum després d'acordar-lo l'Ajuntament en sessió.

S'acordà que's traslladaria conforme els desitjos dels veïns.

El senyor Aspa en tota la sessió digué: "Qui més i sapiga que més hi digui". El poble li agrairà la bona intenció.

El senyor Llimargas digué: "Si no hem de ser criticats, per mi que's fassi". El poble també tindrà a bon compte els seus bons desitjos.

La majoria va donant proves del seu amor al poble.

Acabat aquest debat s'aixeca la sessió.

***

Sessió del dia 18.—S'obrí aquesta a les set, i una vegada llegida i firmada l'acta de l'anterior, el senyor Fortuny demanà la paraula per protestar en nom de la minoria es fes constar que la tallada dels arbres hagués sigut acordat per *unanimitat*, sent aixís que tothom pogué escoltar el seu parlament i el dels seus companys, que foren una diatriba contra de l'alcalde i del senyor Fonollosa per l'atropell que's volia fer al poble fent desaparèixer els referits arbres.

Una vegada més, el senyor Fortuny posa de manifest, amb arguments de pes, l'interès particular d'aquets dos senyors en volguer inutilment fer partícipes als regidors de minoria de la responsabilitat moral que contreïen portant-ho a la pràctica, i també, de les censures del públic.

El senyor Ventura tingué la necessitat de posar en clar un concepte equivocac (??) de l'alcalde al volguer involucrar an ell i als seus companys en la trama d'aquest escandalós assumpte, que inclús els seus amics el condemnien, i que's feliciten de que'ls seus enemics hagin de posar a cobert els interessos del poble amenassats per els seus representants.

Els senyors Boget i Sallés feren iguals manifestacions, i totes les seves paraules foren una execració al atentat que dos senyors, per conveniencies particulars, volien fer al poble.

Demanaren per últim que constés el vot de la minoria en contra d'aquest acord que per sorpresa se'ls volia escamotejar.

Aquets no van amb les candidatures cosides.

¡Una mica més de quinquer, senyors de la majoria!

Acabat aquest debat, el senyor Fortuny feu us de la paraula per defensar una proposició encaminada a declarar públiques les sessions, i en mitg de repetides interrupcions de l'alcalde, que no li convenia deixar-se posar un altre mostassa al clatell, volgué ofegar la paraula de dit senyor, i com sigui que persistís en continuar son parlament, li retirà la paraula aixecant arbitràriament la sessió. ¡Eh que valent!

Aquest fet-maudit, capaç de dur-lo a terme sols un Nui Pedrals i propi d'un home incapaç com es ell per ocupar aquell lloc

que li ve molt gran, exasperà l'ànim dels regidors de la minoria per la desconsideració tinguda al senyor Fortuny, desentortollant-se per aquest motiu una escena molt violenta adjudicant-li una pila de calificatius molt posats en raó.

El senyor Boget les emprent contra els senyors Llimargas i Montal, i amb molta energia, i ple d'indignació pel comportament del seu amo, els diu si estant conformes en que s'atropellin aixís els drets dels regidors, i per tote contesta li digueren, paraules textuales: "Nosaltres no hi diem res".

El públic també donà mostres de desagrao pel procedir arbitrari de l'alcalde.

***

Sessió del dia 25.—Després de lo succed en l'anterior sessió, hi havia gran espectació per lo que pogués ocórrer, havent-se pres algunes mides per manament de l'alcalde com a garantia de l'ordre públic, fent una exhibició de forces d'allò més ridícul, doncs res ho justificaba. El senyor Cabo dels Mossos, malgrat els requeriments del primer, excusà la seva presencia prometent-li n'obstant vetllar per la seva persona molt d'aprop.

Oberta aquesta a les set, i aprovada l'anterior, es procedí al nomenament dels Vocals d'Instrucció Pública, resultant elegits els senyors Aspa i Sallés. Aquest últim renuncià acceptar el càrrec alegant la desconsideració que se li havia tingut prescindint d'ell en els serveis que podia prestar en el si de la mateixa en el bieni passat. S'extent en llargues consideracions per justificar la seva actitut que merescu l'aprovació de varis regidors. La presidencia prometé garantir-li tots els drets i respectes reconeguts per a en lo succediu.

El senyor Boget apoià fortament lo dit pel seu company fonamentant-ho amb les mateixes raons respecte del comportament tingut an ell en la Comissió de Governació a la qual pertencíia.

Li contestà el senyor alcalde diguent que en dos anys no s'havia tingut de reunir dita Comissió.

El senyor Boget li digué, que aixís, es podien suprimir.

El senyor Fortuny protestà dels conceptes emesos en l'acta, doncs se'l fa responsable injustament de paraules ofensives que tingué (segons l'alcalde), per a els demés regidors, veient-se obligat per aquest motiu a aixecar la sessió bo i estant parlant. (Ho feu perquè encara li coia la mostassa que li posà al clatell per lo dels arbres).

Digué també, que protestaba de la presencia de la forsa armada perquè la llei no permet estar entre el públic, i tan més, quan aquest ha guardat sempre la deguda compostura i respecte degut, i que si aixó significava una coacció als regidors, s'equivocaba, doncs en us dels seus drets dirien tot lo que havien de dir i lo que's proposaven dir.

Presentà un vot de censura per la Presidencia per haver-se excedit de les seves atribucions faltant als drets i respectes de dit regidor aixecant arbitràriament la sessió com se ven.

El President, amb gens de delicadesa, tractant-se d'un assumpte que afectaba an ell, no abandonà la cadira per a defensar-se com l'invitaren els regidors de minoria. L'és mes fent de jutge i part, digué que no hi havia lloc i que quedava pendent de solució en la sessió següent.

Davant les protestes dels firmants de la proposició, requeri el vot de la majoria, i sapiguent aquesta de que anava, com molt vegades, digueren que "sí", que's votes

sultant, que estaven conformes, inconscientment, a votar el vot de censura. El secretari, advertit d'això, digué que hi havia dos extrems i que no'ls confunguessin, i ni aixís ho entengueren, fins que'l senyor Boget, al tocar-li votar, digué que se li digués que votaba, si l'urgència o el vot de censura, i allavors l'alcalde li digué "que sí, que no hi havia lloc", a lo qual contestà: "dones aixís, sí, vol dir que no". Davant d'aquest embolic, es deixà per la sessió següent i poguer dir a la majoria que vol dir "un vot de censura".

El senyor Boget digué que hi havia lloc a votar-se perque l'aixecar les sessions del modo que ho havia fet, era poc corrent entre Presidents que tinguessin la suficient educació per desempenyar Presidencies.

L'alcalde contestà: "si no tingué educació ja no estaria an aquest lloc". Requerit a rectificar dites paraules, el senyor Boget s'hi ratificà.

El senyor Ventura apoià amb parells arguments lo dit pels seus companys, protestant de les manifestacions del senyor Fonollosa invocades sempre amb el nom d'administració, sent aixís que renuncià des del primer dia a fer-la junt amb els regidors de minoria.

El senyor Boget digué que'l senyor Fonollosa no podia parlar d'administració perque ia sigut el regidor que ha faltat a més sessions, a més, després d'haver renunciat a fer-ne representant la dimissió del càrreg.

El senyor Llimargas digué quatre paraules per fer riure al públic, perque parlà de lets, finures i culs.

El senyor Boget presentà una proposició firmada també pels seus companys, per determinar la duració de les sessions, passant a la Comissió corresponent per el seu estudi.

El senyor Fortuny en presentà un altre firmada també pels companys de minoria demanant que's declarin públiques les sessions, i que's ermeti l'entrada en el saló aon tenen lloc comorne mana la llei, i an aquest fi creuen que odrien celebrar-se en la sala del Jutjat, passant també a estudi de la Comissió corresponent.

No havent-hi cap més assumpte a tractar, aixecà la sessió.

UN TAFANER

Pèsam

S'ha mort el ruc de l'alcalde,
s'ha mort el ruc de'n Dalmau.
¿Qui pensant amb el cas fúnebre
no té ganas de plorar
i no sent com se li torcen
els genolls i la dorsal,
i els brassos no se li estiren
pietosos als cels clamant?
¿Qui sapiguent les falornies
que pateix el Noi Pedrals
no pren part en ses engunies
i en ses penes no pren part?
¿Cóm ho farà sense burro
l'home mal acostumat
a fer petar la xurriaca
contra el llom dels garrigans,
amb permís de'en Rabassola,
de'n Blancafort al compàs,
i a tractar al quatre potes
com seurill administrat?

Ara és hora de silenci
i és hora de destapar
les clepses, puig ve l'enterro
de la ronya de'n Dalmau.
Es hora de panegèric:
¿Qui va ser el mal estrany
que aquest llac de La Garriga
villanament pertoba?
Fou un tip de monjeteres
i alguna tabella amb grà
de la bestia afamada
que en els seus escassos anys
escrigué un bell episodi
que l'història en parlà.
Com que a casa seva sempre
l'oli corria a tot drap,
un dia al trull l'emmenaren,
i entre un raig de pets i un raig
de guites, deixà la feina
i un nas va estirar-se un pam.
Aquest fet té molta enjundia,
parla del seny i la sal
d'una bestia malhaurada,
que'l seu amo infortunat
anyorà mentre visqui,
mentres visqui, i menos mal
si no pert la vara amb borles
que en Petita li va dar.
Nosaltres que som pietosos
li enviem el R. I. P. i el R. A. P.

MAXIM

NOTICIES

En la última sessió celebrada per la Diputació, el diputat senyor Ulled cridà l'atenció del senyor President referent a una talla d'arbres de la carretera de L'Ametlla acordat per la majoria de l'Ajuntament de La Garriga, únicament per beneficiar-se'n l'alcalde i el regidor senyor Fonollosa.

Demana que no passes endavant aquest atropell.

El senyor Jansana, de la Comissió, li contestà que traslladaria el preg a la Mancomunitat, encarregada d'aquests serveis.

En Rabassola, segons els diaris, mut, com sempre, i més per defensar els interessos de nostre poble.

Esperem que la Diputació s'inspirarà en el bon sentit no accedint a tal petició.

x x x

La societat L'Alhambra ha contractat una orquestra de Barcelona per a els dies de Carnaval.

x x x

Agraim moltíssim les paraules alentadores que tingué en el nombre passat el nostre confrare *El Democrata* de Granollers per l'encapçada que hem tingut, i també les paraules de censura per el comportament de l'alcalde.

Ens hem enterat amb gran satisfacció, que la empresa del Cine Sport ha arrendat el local de La Alhambra per trasllar el cine actual.

Aquesta nova causarà sens dupte una viva satisfacció a tots els aimants d'aquest passat temps donades les inmillorables condicions que reuneix per aquesta mena d'espectacles, quedant solucionat d'una manera evident i real el problema que tan preocupa per deixar ben garantida la seguretat personal dels concurrents.

Davant de l'esforç realitzat per dita empresa posant-lo a l'alsada dels millors cinemes, perque els seus favoreixedors puguin gaudir de tots els beneficis, no duptem que'n lo successiu també podrà comptar aquesta amb els mateixos, tan més quan hi ha una pila de ventatjes que no reuneix el local actual.

Nosaltres desitgem que la sort l'acompanyi.

XAFEGADES

El senyor Llimargas fa les delícies del públic amb els seus discursos al Muicipi, parlant de filets i altres coses més que no són gaire boniques.

A certa edat ens sembla que no és gaire prudent parlar d'aquestes coses.

Li recomanem que això ho deixi per quan sigui carnicer.

o o o

Recomanem al senyor Muntal que abans de la sessió passi a estudiar la llisó a casa de la Vila a fi de poguer dir-ho "com el llibre", si no, sempre descarrilerà.

o o o

S'ha posat un altre recader nou. Encara que no té lleterero a la porta, admet recados en el carrer dels Banys a casa "La Murica", i a Barcelona a casa d'en Rabassola.

Servei ràpid; tres cops per setmana, de segona o primera, segons l'importancia del recado.

Gran reserva, pulcritut i economia.

o o o

Allò de que en Baró del Bassal sempre cau de potes, no és veritat. Escolteu, i veureu que devegades "les fica les potes".

S'estaba en el café de Can Xicorde escoltant les aventures guerrerres d'un militar retirat, passades en la guerra de Cuba, i com sigui que aquest digués: "A pesar del peligro que corrimos en una acció, todos salimos ilesos", ell contestà també en castellà: "¡Que desgracia!!"

No confondre la gimnassia amb la magenesia, senyor Barón del "Bassal".

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fabrica
 ————— Madapolams Toirà; existencia en totes les classes i amplades —————

 PREU FIXO

Joan Sallés

Contractista d'obres

Carrer de la Creueta, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus : Reexpedicions : Trànsits

Ubach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)

VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)

LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)

Sucana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardedeu, 1

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

JOSEP MARATA

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES

Imprempta

Fills de Domingo Casanovas

TELÉFON 2120

DESPATX:

Carrer del Hospital, 87

BARCELONA

TALLERS:

Ronda de Sant Pau, 67

Papeleria

Magatzems JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES

Llaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria
 Perfumeria : Relotgeria : Sastreria : Sederia
 Sombrereria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs
 :: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrelles ::

Tarradas i C.^a

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla, i Figaró.

Instal·lacions eléctriques : Força i llum

Bombetes de totes marques ————— Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials eléctrics : Bombes

Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de gran

LES FACILITAM PRE-SUPOSTOS

